

Міністерство освіти і науки України
Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського

ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД І СУЧАСНІСТЬ

**Матеріали
XXVII наукової конференції
здобувачів вищої освіти**

Випуск 40

Одеса – 2021

РОЛЬ КОМІТЕТУ РЕГІОНІВ ЄС В ПРОЦЕСІ ПОГЛИБЛЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Коротенко М., Чістякова І. М.

Аби вміти чітко оперувати інформацією і розглянути дане питання потрібно почати з термінів: Комітет регіонів - (фр.*Committee of the Regions (CoR)*) - консультативний орган ЄС, що висловлює думку місцевих і регіональних органів влади. Комітет регіонів створений згідно з Договором про ЄС, розпочав свою діяльність у 1944 року [1]. Створення зазначеного органу є проявом прагнення до побудови в рамках ЄС «Європи» на принципах демократії, децентралізації влади та субсидіарності. Можна з упевненістю сказати, що установи комітету регіонів стала одним зі стимулів поглиблення процесів централізації влади в багатьох європейських державах, про що свідчать численні дослідження конституціоналістів і політологів.

Комітет регіонів встановлює правила процедур тобто внутрішній регламент. Системи внутрішніх органів Комітету наступні: голова і Бюро комітету обираються на 2.5 роки, також постійно функціонує пленарне зібрання, конференція глав та комісії. В склад Комітету регіонів представники регіональних і місцевих колективів, які є володарями виборного мандату в рамках регіонального і місцевого колективу і несуть політичну відповідальність перед обраним зібранням. Загальна кількість членів Комітету регіонів не повинна перебільшувати 350 осіб. Члени Комітету регіонів (як і їх заступники) призначаються Радою ЄС кваліфікованою більшістю голосів на підставі представленого кожною державою-членом списку кандидатур на п'ять років. При здійсненні своїх обов'язків члени Комітету мають незалежність від держав-членів і зобов'язані здійснювати свої завдання тільки в загальних інтересах Союзу. Термін повноважень члена або заступника припиняється після їх відставки, закінчення виборчого мандата, на якому ґрунтується їх призначення в Комітет, або їх смерті. Наступник призначається Радою ЄС на решту строку повноважень, і заступники членів можуть бути призначені членами Комітету повторно, проте їм заборонено одночасно бути депутатами Європейського парламенту оскільки вони займають посади в регіональних і місцевих органах влади.

Важливо відзначити, що Комітет регіонів має право збиратись і приймати різні рекомендації та заключення за власною ініціативою («у всіх випадках, коли Комітет регіонів вважає це корисним»), які направляють Європейському Парламенту, Раді та Комісії. Флагманським заходом Комітету регіонів є Європейський саміт регіонів і міст, звичайно проводиться раз на два роки (винятком став 5-ий Європейський саміт регіонів і місто, який відбувся 22 - 23 березня 2012 року в Копенгагені). 7 - 8 березня 2014 року було організовано 6-ий саміт в Афінах, по завершенні якого Комітет прийняв Афінську декларацію, в

якій висловлюється семиступінчастий план реформи для Європи. У Декларації йдеться про те, що ЄС повинен перезміни третину своїх підходів і змінити свій напрямок, якщо він хоче зберегти свою обіцянку створити «розумну, стійку і всеосяжну економіку» до 2020 року.

Таким чином, ми бачимо, що Комітет повністю сформувався як незалежний орган, який має свою позицію з ключових питань розвитку ЄС, не кажучи вже про розвиток регіонів.

1. “Біла книга” Асамблеї Європейських регіонів по міжкультурному діалогу, 2009 р./ URL: <https://shag.com.ua/kniga-z-mijkuleturnogo-dialogu-jiti-razom-u-rivnosti-j-gidnost.html>

ВИДИ МІГРАЦІЇ В КРАЇНИ ЄВРОСОЮЗУ

Юнко І., Бабіна В. О.

Міграція впливає на динаміку чисельності населення, змінює його демографічні характеристики, національний і релігійний склад. Вона є потужним двигуном наслідків економічних, політичних та соціальних змін. Європа, де багато років справлялися з міграційними потоками біженців, сьогодні зіткнулася з міграційною кризою [3, с. 11]. Вона прийняла на себе основний удар, так за 9 місяців 2015 року прибуло від 1 до 1,8 мільйонів біженців і не легальних мігрантів, що створило велику кризу.

Сьогодні до основних видів міграції, яка спостерігається в усьому світі можна віднести: економічну, трудову, етнічну, нелегальну, вимушену міграцію.

Економічна міграція - це міграція яка має ціль здобування освіти, такого роду міграція має обмежений по часу період, коли навчальний заклад тієї чи іншої країни запрошує до себе на навчання громадян іншої країни. Як правило, ціллю такої міграції є отримання знання та нового досвіду. Отримання вищої освіти у країнах Євросоюзу вважається гарним стартом для майбутнього кар'єрного росту. У розглядаємому типі міграції виділяють два підтипи, а саме: міграція на навчання та міграція стажування. Цікаво що лише у Польщу у 2016-2017 роках прибуло 65 тис. іноземних студентів, 53% з них громадяни України. Країни ЄС дозволяють отримуючи освіту, працювати до 20 годин у тиждень. По закінченню навчання студент має право укласти контракт та стати трудовим мігрантом [1].

Переміщення: професіоналів, технічних і керівних робітників, ділових людей, як правило, немає перешкод. По необхідності, багато країн Європи,